

ממסורת הש"ס

(א) [מִרְדֵּן כְּהֵנָּה] (ב) [וַיִּפְדֵּם] (ג) [וַיִּפְדֵּם] (ד) [וַיִּפְדֵּם] (ה) [וַיִּפְדֵּם] (ו) [וַיִּפְדֵּם] (ז) [וַיִּפְדֵּם] (ח) [וַיִּפְדֵּם] (ט) [וַיִּפְדֵּם] (י) [וַיִּפְדֵּם] (יא) [וַיִּפְדֵּם] (יב) [וַיִּפְדֵּם] (יג) [וַיִּפְדֵּם] (יד) [וַיִּפְדֵּם] (טו) [וַיִּפְדֵּם] (טז) [וַיִּפְדֵּם] (יז) [וַיִּפְדֵּם] (יח) [וַיִּפְדֵּם] (יט) [וַיִּפְדֵּם] (כ) [וַיִּפְדֵּם] (כא) [וַיִּפְדֵּם] (כב) [וַיִּפְדֵּם] (כג) [וַיִּפְדֵּם] (כד) [וַיִּפְדֵּם] (כה) [וַיִּפְדֵּם] (כו) [וַיִּפְדֵּם] (כז) [וַיִּפְדֵּם] (כח) [וַיִּפְדֵּם] (כט) [וַיִּפְדֵּם] (ל)

יורה אור השלם

1. ואם משה אחרת
יקדים את לי וזה ערכך
לפי ורע ורע חמור שערם
בחמשים שקל כסף
ויקרא כז טז

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה בעי רב חייל
וכי' אבל אם רובן של די' קיבין
כח"ל ומינה שדה נחמה:

מוסף רשמי

אין במדרון עמה. וכן
נמדין כשוין ויבאר לפי
חשון חמשים כלום לית
סור ויבדוק בה. לקרשו
באופי נפשיהו. ותי
דנדי ארעא לא קדשי
ליות נמדין בקרקע שיה
ליות קרעם שכלן נמדד
ללות חשון. נקדשו כלמי
נפשיהו ויהא נעלה לפי
מה שישבן. ולא יתא מדרון
שכלן חשון (קדשו) מה
וליקרו נמי לפי חשון
חמשים לית סור ומה הנאה
י' מה חשון נמדין עמה

[illegible]

רבינו גרשום

הכי אתה לא שמעתי? דאי
שווא אותה שרה טפי או
נרצא טפי אינה נחשבת
לעולם אלא חומר בני שקל
כסף; אינם נמדדים עמה.
ומשמע דאינם מקודשים
ואמאי לא הוין מקודשין.
ליקדשו הני נקעים והני
סלעים באנפי נפשיהו בלא
מדרה. וכי תימא כיון דלא
הוין דבר דהוה נקטין

בית כור פרק שביעי בבא בתרא

קלוב בפרשה דחשיבי שדה
קמן דמוקמין לה בנקעים
ת בהנים" מפיק לה מקראי
ן אחת אומר היו שם נקעים

אין גמדרין עמה פחות מכאן גמדרין עמה
 ו'אמאי לקדשו באנפי נפשיהו וכי תימא כיון
 דלא הוי בית כור לא קדשי והא תניא שדה
 דמה ת"ל לפי שנאמר ורוע חומר שעורים
 בכותשים שקל כסף אין לי אלא שהקדיש
 כבענין הזה מנין לרבות לתך וחצי לתך סאה
 דתרקב וחצי תרקב ת"ל שדה מכל מקום אמר
 רב עוקבא בר חמא א"האב בנקעים אלא מים
 דעסקין דלאו בני זריעה ניתו דיקא נמי דקתני
 דרומי דסלעים שמע מינה אי הכי אפי' פחות
 ממכאן נמי הנהו ג' נגאני דארעא מיקרו שדרי
 דארעא מיקרו הכא מאי אמר רב פפא אע"פ
 שאין מלאים מים מאי מעמא אין אדם רוצה
 שיתן מעותיו במקום אחד ויראו לו כשנים
 וישלשה מקומות מתקין לה רבינא והא דרומי
 דסלעים קתני מה סלעים דלאו בני זריעה ניתו
 אפי' הני נמי דלאו בני זריעה ניתו כי קתני
 דרומי דסלעים אפחות מכאן: (פחות מכאן
 גמדרין עמה): אמר ר' יצחק ירשים שאמרו
 בית ארבעת קבין אמר רב עוקבא בר חמא
 והוא שמובלעין בחמשת קבין רב חיאי בר
 אבא אמר רבי יוחנן והוא שמובלעין ברובה
 של שדה בעי רב חיאי בר אבא רובן במעוטה
 ומעוטן ברובה מהו תיקו ר' בעי ר' ירמיה
 כשיר

ל את השדה המקדיש אותו
בית כור שגואל בעמין הזה
שדה מכל מקום הכי מיתניא
קרינא להו בית זרע הלכך
ות בשווייהן: אי הכי. כיון
נמי לא יהו נמדדין עמה:

אס כפני עמלן ויכין דעיקר
תקנתן ליהליקט במדקת ויהי
מאמצינו גבי מיררה דקמני
הוי ראלין לורעס נמדד
קקא וגס המוכר יודע היה
לוקח: **שני מקומות.** בשני
הי משום קיפא דקמני פסחוס
גבי וירעס ניוטו נדקמני
משוב כפני עמלן דלון אלס
גבי מיררה בעל כהנו ר
רין ראלין לורעס דומיא דס
גמא יהוא דלון נקעס מ
הואט היה כור ויהא רין
אלא מחיל איניש: והוא שמו
רין וי' קיין דעניין אלס
קיין דמי. דוקא? ר' קיין
יוחנן. אפליי בעולגט
הנה של שדה חקן דעס כור
של שדה הייט רובע אלס
קיין מילתא דרבי יוחנן
רובע נלאה מ"ו רענין לנ"ו
רענין מפחרים כדבוס של
מפחרין כדליו משום דהו
יומ מן ואלן נקעס עמא אלו
יוחנן אלס שיהי כל האר
רין אלס אלס (א) רובע של
גראה צעניי ועיקר: והבי

החברות המובילות הן:

קג.

ו א מר פיד מל' ערסן
ה' י פת עשן קלל:
ז ב ג מר פכ' מל'
מכרה ה' א פת עשן
כ טושי' ח' ס' רח
ספ' א:
ח ד ה ז מר' ש' ה' ב
טושי' ע' ספ' ב:
ז א מר' ש' טושי' ש'
ספ' ג:

רבינו גרשום (המשך)

[illegible][illegible]

עצמו הוא: כפי ר' חייא, שיכי במי עצמן. אלא האן במיעוטה של שדה כמאן במיעוטה של שדה לא הוי ל שדה וחדא מילתא היא: ובלעין בטפי מהאי שיעורא ה אס עשוין הנהו סלעים

אין גמדיין עצה. לפי חשבון הכחוש כפרשה וליכא למימר אין גמדיין עצה ללא קדשי כלל דהא מן בשלהי המוכר את הבית (ועל פ' ע"ה.) המקדש את השדה הקדש את כולן אפי' צור וגם כ"ש סלעים ונקעים כפ"ה ועוד דא"כ מאי הוי פריך גתר הכי והתניא שדה כו' התם

מבאן נמרדין עמה
נפשיהו וכי תימא כיון
דשי והא תניא שדה
זרע חומר שעורים
לי אלא שהקדיש
לתך וחצי לתך סאה
שדה מכל מקום אמר
בנקעים מלאים מים
יניהו דיקא נמי דקתני
הא אי הכי אפי' פחות
דארעא מיקור שדרי
אמר רב פפא א"ע פ'
עמא אין אדם רוצה
חד ויראו לו כשנים
לה רכינא והא דומיא
דלאו בני זריעה יניהו
זריעה יניהו כי קתני
מבאן: (פחות מבאן)
זרע ירשיש שאמרו
עובא בר חמא
ת קבין רב חיאי בר
יא שמובלעין ברובה
ר אבא רובן במעוטה
קו בעי רבי ירמיה
כשיר

גבוהין עשרה או עמוקין י חשובין כפני עלמא אלב השחא דקאמר
יבעיקן ראו לוריעה אפי' פחות מכאן נמי: כ" קרני נמי דרביא
יפיעין אפחות שבאן. אפי' שדוחק עממו לומר כן אפחות מכאן מכל
מקום ספיר קאמר לעיל דיקא נמי דמשמע טפי דגבוהים עשרה
קמני דומיא דסלעים דהא גרסא דלא דקתי סלעים ונקעים:
אלס
הנה ראו לוריעה הרי לא השדה נקרא בית זרעא דקדשו נגאלי כטיילי
י' שלא ידע בה בקועים וגבושיות: נגאלי. אקעים קדשו ויטדיר קאי
אין ממדין עמה מי מיידי נמי בנקעים מלאין מים דומיא דסלעים
עמה כדאמרן גבי הקדש או דלמא לא דמי מכירה להקדש דאין
לדעם כן קוה הלוך הלך עליה דמוכר רמיא לגלויי שימכור לו
דמות דלדיכ טורח מרובה כדמריה וקאריה כשי דמיה ויתר
מכאן נמדדין עמה מהא רשא נקעים ופיעין דלאו נמי זרעיה קמני
ומיהו רישא דקתי דומיא דסלעים הוא הדין נמי אל לא היו דומיא
לדומה כו'. ובגין הקדש דאמרן לעיל דיקא נמי דקתי דומיא דסלעים
דא דלדיכ סלעים קמני בשאין לוריעה אלס שאלו דוחקים
דא משום סיפא נקט לא ומכל מקום דומיא דסלעים קמני: ערשי
יס מים דלא חזו לוריעה ה"מ דנמדד כגון דלא היו אלס בית
זרעא כחצי כור אלס טפי מד' קבין לא מקבל לוקא דלא בית כור
זרעא. הנהו ארבע קבין: כדחשם קבין. שמשחין בכל חמשת קבין
זרעא מפחרין אלס ד' קבין ומחאם כמה שמכונסין דמו ואל כטיילי
בכל פחות מד' קבין כיון דאין גבוהין עשרה אפילו או סלע אחת
י' מה' קבין כדזכרין דמו ואין נמדדין עמה וכל שכן בה' קבין
י' או ל' קאין ורובו היו ט"ו קאין וד' קבין היינו ט"ו רבעים רבעי
הוא אלס ביותר מרובע לפאה חשיבי כמכונסין דמו כטיילי ואין
הוא עמוכלעין ברובה של שדה פיעין לי מחאם ואלס דא הרבע
קאין דבטל אלס הכי קמבעיא לי אס רובן של ד' קבין דהיינו ט"ו
רובו השדה שכן ט' קאין דהיינו ז' רבעים בט' קאין מהו מי אמרינן
רבעי רבעין דב' קאין אלס חשבונו של ד' רובן רובע כל פאה בעינן
למאנא מין דבין כל ארבע קבין מפחרים ברוב של השדה דהיינו ט"ו
קבין מובעלין ברובה של שדה ולא אחא למעוטי אלס היכא דכולן
ה' ד' קבין רזופין ומיעוטן מפחרין יפה וכוון שצין כולן מופסין
בין רובן כמיעוטם ומיעוטן כרובם מהו סיקא. ומדא בעינא היא:

הוא המובילת את כלל תשד"ח ברחוב של שדה פשיטה לי דר' יוחנן ראבדו הואיל ומדובר בלא
ובמציאות לי ארובן של הנהר תשד"ח הללו במציאות של שדה מהן מי אסרנו הואיל רובין של שד
האחיזה ברחוב של ואן מנחם דרוב חסד בפני עצמו ואז לראבדו הואיל לחיבורו כלל הנהר שד
מהן חסד ומדבר ממונחיו מן. וחיוב ראבדו שד במציאות של שדה עשיתו לחיבורו ברחוב
לי דרובי. בן אליהו דר עובק ראבדו שד שמוכחתי ברחוב. בן מנחם לי (מדבריו עמו כל שכן א
ומדבריו בן אליהו דר חייא ראבדו שמוכחתי ברחוב של שדה מנחם לי (מדבריו עמו כל שכן א